

Periferik Tıkalıcı Arter Hastalıklarında PGE₁ ve Pentoksifilin Tedavilerinin Karşılaştırılması

Hakan UNCU*, Ali ÇAMUR*, Ö. Fazıl BİLGİN**, Altan TÜZÜNER***

* Ankara Güven Hastanesi, ** Ankara SSS Ulus Hastanesi, *** Ankara Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD, Ankara

ÖZET

Bu çalışma Leriche-Fontaine sınıflamasına göre evre III ve IV olup, cerrahi tedavi şansı olmayan periferik tıkalıcı arter hastalarının medikal tedavisinde pentoksifilin ve prostaglandin E1 tedavilerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. PGE1 günlük 20 (gr. olarak intraarterial infüzyon yoluyla ve 3 hafta süreyle 11 hastaya uygulanmıştır. Diğer gruptaki 11 hastaya da günde 1200 mg pentoksifilin intravenöz infüzyonla 10 gün süreyle verilmiş, tedavi oral pentoksifilin preperatlarıyla aynı dozda 3 haftaya tamamlanmıştır. Ölçülen ayak/kol indeksleri her iki grupta anlamlı olarak artmıştır. İki tedavi grubundaki hastalarda da istirahat ağrıları kaybolmuş,使用者 iyileşmiştir. Analjezik kullanma ihtiyacındaki azalmalar ve ağrısız yürüme mesafesi sonuçları bakımından gruplar arasında büyük farklılıklar yoktur. Her ne kadar PGE1 tedavisi biraz daha etkili görünüyorsa da, pentoksifilin tedavisinden 20 kat daha pahalı olması sebebiyle, PGE1 tedavisinin periferik tıkalıcı arter hastalıklarının tedavisinde tercih edilmesi gereken yöntem olduğunu söylemek zordur.

Anahtar kelimeler: Periferik tıkalıcı arter hastalığı, Pertoksifilin, Medikal tedavi

SUMMARY

THE COMPARISON OF PGE1 AND PENTOXIFYLLINE TREATMENTS IN PERIPHERAL ARTERIAL OCCLUSIVE DISEASES

This study was performed for the comparison of pentoxifylline and prostaglandin E1 in the conservative treatment of patients in Leriche - Fontaine stage III and IV who had no chance of vascular surgery. Prostaglandin E1 was given 20 (gr daily to 11 patients by intraarterial infusion for 3 weeks. In another group of 11 patients intravenous pentoxifylline was given 1200 mg per a day in the first 10 days and same dose of pentoxifylline was applied orally until the treatment period of 3 weeks was completed. The results of ankle/ brachial index were increased significantly in two groups. Rest pain improved and ulcers healed completely either in two types of treatment methods. There is no big difference in reduction of analgesic consumption and the and the results pain-free walking distances in two groups. Although PGE1 treatment seems a little bit more effective, it 20 times more expensive than pentoxifylline treatment so it's difficult to say that PGE1 treatment is appropriate as medical treatment method for the peripheral arterial occlusive disease.

Key words: Peripheral arterial occlusive disease, Pentoxyphylline, Medical treatment

GİRİŞ

Sıklıkla karşılaşılan ateroskleroz başta olmak üzere, periferik kronik tıkalıcı arter hastalıklarının oluşumunda değişik faktörler

suçlanmakta ve çeşitli mekanizmalar ortaya atılmakla birlikte, hiçbirisi etyoloji ve fizyopatolojiyi tam olarak açıklayamamıştır. Periferik tıkalıcı arter hastalıklarının kliniğinde Lerich-Fontaine sınıflaması kullanılmaktadır

(1). Buna göre, evre I ; bacaklıda karınca-
lanma ve yorgunluk gibi subjektif şikayet-
leri, evre II a;100-200 metrede gelen claudi-
cation intermittent, evre II b; 20-50 metrede
gelen ve günlük işleri engelleyen claudicati-
on intermittent, evre III ; hastaları bitkin ha-
le sokan istirahat ağrısı, evre IV ise ; ekstre-
mitede iskemi, nekroz ve devamlı analjezik
ihtiyacı olan hastaları içerir. Özellikle evre
III ve IV de olan hastaların içinde bulunduk-
ları durumda yaşamalarını devam ettirmele-
ri çok güçtür. Mümkün olan tüm olgularda
direkt damar rekonstrüksiyonu yapılarak
cerrahi tedavi tercih edilmektedir. Fakat ya-
pılan bu cerrahi girişimlerde konan femo-
ropopliteal ve femorodistal greftlerin 5 yıl-
lık açıklık oranlarının %29-75,5'larda olması
bir yana (2,3,4), bazı olgulara tanı kondu-
ğunda cerrahi tedavi şansını zaten yitirmış
olduğu durumlar vardır. Bu sebeplerle kan
akımına, yoğunluğuna , kan hücrelerinin ya-
pısına ve fonksiyonlarına etkili olan de-
ğişik ilaç tedavileri kullanılmakta ve bu konu-
daki araştırmalar da devam etmektedir.

Bu çalışmada da, evre III ve IV olup, cer-
rahi rekonstrüksyon şansı olmayan perife-
rik tıkalıcı arter hastalıklarının tedavisinde
kullanımı eski ve yaygın olan ksantin

türevi pentoksifilin ile yeni bir ümit olarak
son yıllarda önemi artan araşidonik asit
metaboliti prostaglandin E1 (PGE1) uygula-
malarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

MATERİYAL VE METOD

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel
Cerrahi Anabilim Dalı'nda yapılan bu çar-
ışmaya, 1993 ve 1994 yıllarında başvuran
evre III ve evre IV periferik tıkalıcı arter
hastalığı olup, yapılan DSA ve vasoscanning
incelemeleri sonucunda, anjioplasti ve da-
mar cerrahisi şansı bulunmadığı anlaşılan
toplam 22 olgu dahil edilmiştir. Yaşları 47-
67 arasında (ortalama yaş 57,2) olan hastala-
rin 4'ü kadın, 18'i erkektir. Lerich-Fontaine
klinik sınıflanmasına göre evre III ve evre
IV olguları içermesi bakımından 2 tedavi
grubu arasında fark yoktur. Onbirer olgu-
dan oluşan bu iki grup arasında risk faktör-
leri arasından da farklılık olmamasına özen
gösterilmiştir (Tablo 1). Kalp yetmezliği ve-
ya geçirilmiş MI hikayesi olanlar, böbrek
yetmezliği, karaciğer veya akciğer hastalığı
tespit edilenler trombosit sayısı 400.000
/dl' nin olarak belirlenen olgular ve daha

Tablo 1. Tedavi gruplarındaki hastalıkların özellikleri

Hasta sayısı	Cinsiyet	Yaş	1	Risk faktörleri				Lerich-Fontaine	
				2	3	4	Evre III	Evre IV	
Pentoksifilin	11	9E, 2K	58.1 (49-67)	3	2	2	8	5	6
ProstaglandinE1	11	9E, 2K	56.3(47-67)	3	1	3	9	6	5

- * 1 Diabetes mellitus
- 2. Hiperlipidemi
- 3. Hipertansiyon
- 4. Sigara

Fraxiparina

NADROPARINE KALSIYUM

Dünyada 10.yıl
Türkiye'de 5.yıl

BASARILI BIR GIRISIMIN BASARILI KALMASI ICIN

ÜRÜN BİLGİSİ İçeriği: Heparin glikozaminoglikan fraksiyonları 0,3 ml (tek doz) 7.500 IU Fraxiparine 0,4 ml (tek doz) 10.000 IU Fraxiparine 0,6 ml (dereceli enjektor) 15.000 IU Fraxiparine 0,8 ml (tek doz) 20.000 IU Fraxiparine Özellikleri: Fraxiparine, heparin tipi yeni jenerasyon antitrombotik ilaçların ikidir. Tromboembolik bozuklukların profilaksi ve tedavisinde kullanılan Fraxiparine, subkutan yolla uygulanır. Fraxiparine, düşük molekül ağırlığı (4500 dalton) heparindir. Faktör Xa aktivitesini inhibe etkisi güçlündür, kann pıhtlaşma aktivitesi üzerindeki inhibi edici etkisi ise, fraksiyonlanmış heparinin aksine çok düşüktür. Anti-Xa ile antitrombin aktiviteleri arasındaki *in vitro* oran Fraxiparine için 4' den fazladır, oysa fraksiyonlanmış heparinde bu oran sadece 1'dir. Farmakokinetik Özellikleri: Fraxiparine'in farmakokinetiği anti-Xa aktivitesinin ölçümü ile tayin edilmiştir. Subkutan uygulanan Fraxiparine'in anti-Xa aktivitesi hızla başlar ve yaklaşık 3,5 saatte maximum düzeye ulaşır. Fraxiparine'in eliminasyonu yavaş kaydedilmesi uzun sürelerdir ve 18 saat sonunda dahi ortopedi ameliyatlarında trombo-emboli riskine karşı profilaktik tedavide kullanılır. Kontrendikasyonlar: İlaçın eşin duyarlılık, akut bakteriyel endokardit, trombositopeni ve Fraxiparine edilemeyecek agregasyon testinin pozitif olması, kontrol düşesmine intravasküler koagülasyon hariç, aktif gastrointestinal, bazı serebro-vasküler hemorajî durumları. Yan etkileri: Nadir vakalarda, özellikle

konjonktivada oluşan kanamalar, allerjik reaksiyonlar, trombositopeni, enjeksiyon yerinde küçük hematomlar ve olt nekrozu bildirilmiştir. Bu durumda tedavi durdurulmalıdır. Uyarılar: Kas içine uygulanmaz, karaciğer ve böbrek yetmezliğinde, ağır arteriel hipertansiyonda, geplimle sindirim sistemi iltiserlerinde ve koryoretinmin damar hastalıklarında dikkati kullanılmalıdır. Fraxiparine plazmaya ve anne sütüne çok düşük düzeyde geçer, ancak kesinlikle perimedikçe gebelikte kullanılmamalıdır. Siringa ampüller bir kez kullanıma mahsusut. İlaç etkileşimi: Fraxiparine, non-steroidal antiinflamatuar ilaçlar, salisilikat, oral antikoagulanlar, genişleticiler (dekstran gibi) ile birlikte uygulanırken plazma hidroklorür veya protamin sulfat intravenöz verildiğinde Fraxiparine'nin düşük antikoagulan etkisini nötralize eder. 1 IU protamin HCl, 4 IU Fraxiparine'in nötralize eder. Omron 0,6 ml protamin (625 antikoagulan şekli : 0,3 ml, 2 enjektor 987.900 TL, 0,4 ml 2 enjektor 1.016.300 TL, 0,6 ml 2 enjektor 1.816.300 TL (Temmuz 1996)

REFERANSLAR 1. A. Lensing et al. Arch. Int. Med. Vol. 155, 1995, 2. Werde Med. Vol. 334 No: 11, 1996 p: 682 - 687 4. Lazarovitz et al. Brit. Med. J. 1984; 308: 299 - 304.

Daha Detaylı Bilgi İçin Firmamızı Başvurunuz.

sanofi
PHARMA

DOĞU İLAÇ FABRİKASI A.S.

**UZUN İNCE BİR YOLDA
ŞİMDİ HERŞEY YOLUNDADIR!**

Venöz Yetersizliğin Semptomatik Tedavisi
Venoruton®

Okserutin

Artmış mikrovasküler permeabiliteyi azaltarak, kronik venöz yetersizliğe bağlı ortaya çıkan varis ve hemoroid semptomlarını düzeltir, rahatlama sağlar.

- Kronik venöz yetersizliğe bağlı varislerde
- Hemoroidlerde
- Post-trombotik sendromda
- Varikoz dermatitte
- Venöz ülserde endikedir.

Venoruton Kapsül

Takdim şekli: Venoruton kapsül, 300 mg okserutin içerir. **Endikasyonları:** Kronik venöz yetersizliğin ödem ve diğer semptomlarını gidermede, post-trombotik sendromda, refl bozukluklarda, varikoz dermatitte, venöz ülserlerde ve hemoroitde kullanılır. Hamilelik sırasında görülen varis ve hemoroitde (gebeliğin 4/ayndan itibaren) kullanılır. Kullanım şekli ve dozu: Yemeklerle birlikte günde 2-3 kapsül kullanılır. Doz bireyin ihtiyacına göre artırılabilir. **Kontrendikasyonları:** Herhangi bir bileşenine aşın duyarlı olamakta kullanılmamalıdır. **Uyarılar/Önlemler:** Genel klinik bir uygulama olarak hamileliğin ilk 3 ayında kullanılmamalıdır. **Yan etkiler:** Ender olarak deride doküntüler, minor gastrointestin bozukluklar, baş ağrısı ve kızarma gibi hafif yan etkiler görülebilir. **Ticari şekli ve fiyatı (KDV dahil):** 20 kapsüllük blister ambalajlarında: 352.000 TL (Temmuz 1995). Ayrıntılı bilgi Ciba-Geigy İlaç ve Kimya Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. P.K. 245-80693 Beşiktaş-İstanbul. Zyma Healthcare Divizyonu Tel: (0212) 274 88 60 Fax: (0212) 288 94 76

Zyma Healthcare

ciba

önce damar cerrahisi girişimi geçirenler bu çalışmaya dahil edilmemiştir. Birinci gruptaki 11 hastaya ilk 10 gün, 500 ml %0.9 NaCl solüsyonu içinde 600 mg pentoksifilin konarak 12 saatte iv.infizyon olarak gidecek şekilde ve bunu içinde iki defa uygulayarak, yani 24 saatte 1200 mg pentoksifilin infüzyonu ile başlayan tedavi 3x400 mg oral preperatla 3 hafta olarak tamamlanmıştır. İkinci gruptaki 11 hastaya ise a.epigastrica inferior'a konan kateter yoluyla, intraarterial olarak 50 ml. %0.9 NaCl solüsyonu içinde 20 (gr (=1 ampul) /gün PGE1 - perfüzyon pompası kullanarak her gün yaklaşık 1.5 saatlik zaman içinde - toplam 3 hafta süreyle verilmiştir. Bu tedaviler süredince tüm hastalara yatak istirahati uygulanmış, ülser olan hastalar için günlük yara bakımı ve debridman yapılmış, gerekli olan larda sistemik antibiyotik uygulanmış, pentoksifilin uygulanan grupta 2 olguya parmak amputasyonu ve iki olguya cilt grefti, PGE1 tedavi grubunda ise yine demarkasyon hattı oluşan iki olguya minör amputasyon ve bir hastaya da cilt grefti yapılması mecburiyeti olmuştur.

Yapılan bu iki değişik ilaç uygulamaları sonunda; hastaların analjezik ihtiyacı, ülserlerin iyileşmesi, istirahat ağrısının kaybolması ve klinik evre değişikliği incelenmiştir. Tedavi sonrası ağrısız yürüme mesafeleri ve ayak bileği / kol basınç indeksleri

ölçülerek sonuçlar istatistiksel olarak Wilcoxon testiyle değerlendirilmiştir.

SONUÇLAR

Istirahat Ağrısı

İstirahat ağrısı olan hastalar Leriche-Fon-taine sınıflamasına göre evre III kabul edilmekte olup, bu ağrı sebebiyle uykusuz ve bitkindirler. Bu çalışmada pentoksifilin tedavisi uygulanan grupta evre III' de 5 olgu, PGE1 tedavisi uygulanan grupta ise evre III' de 6 olgu mevcut olup, tedaviler sonrası her iki gruptaki tüm olgularda istirahat ağrısının kaybolduğu belirlenmiştir (Tablo 2).

Ülser iyileşmesi

Ekstremitede iskemik yara, nekroz, gangren olan hastalar evre IV olarak değerlendirilmekte, bu evrede pentoksifilin tedavisi grubunda 6, PGE1 grubunda ise 5 olgu mevcuttur. Pentoksifilin uygulanan olgulardan ikisinde küçük olan ülserler tamamen iyileşirken, iki olguya parmak amputasyonu, iki olguya da cilt grefti koyma mecburiyeti olmuştur. PGE1 tedavi grubunda iki olguda ülserler debridman ve pansumanla iyileşirken, iki hastaya minör distal amputasyon yapılarak, bir olguda ise cilt grefti ko-

Tablo 2. Tedavi uygulamalarının klinik sonuçları.

PENTOKSİFİLİN (11)	PROSTAGLANDİN E1 (11)
5	İstirahat ağrısı
5	-Tedavi sonrası kayboldu
6	Ülser
2	-İyileşti
4	-Minör müdahaleyle iyileşti
11	
3	Analjezik ihtiyacı
4	-Kalmadı
4	-Azaldı
	-Kullanmaya devam etti
	11
	5
	3
	3

narak iyileşme sağlanmıştır. Ülserlerin iyileşmesi açısından iki tedavi grubu arasında fark yoktur (Tablo 2).

Klinik evre değişikliği

Evre IV de pentoksifilin grubundaki 6, PGE1 tedavi grubunda yer alan 5 olgu yapılan tedavilerle evre III 'e değişirken, tedavi öncesi evre III olan pentoksifilin uygulanan gruptaki 5, PGE1 uygulanan gruptaki 6, toplam 11 olguda ise tedavi sonrası evre II' ye geçme şeklinde olumlu sınıf değişikliği belirlenmiştir.

Analjezik ihtiyacı

Pentoksifilin tedavisi sonrası 3 olguda analjezik ihtiyacı kalmamış , 4 olguda azalmış, 4 olgu ise ilaç kullanmaya devam etmiştir. PGE1 tedavisi uygulananlarda ise, 5 olguda analjezik ihtiyacı kalmamış, 3'ünde azalmış, 3 olguda ise analjezik kullanımında değişiklik olmamıştır (Tablo 2).

Ağrısız yürüme mesafesi (Tablo 3)

Evre III istirahat ağrısı olan pentoksifilin

tedavi grubundaki toplam 5 olgunun tedavi sonrası ağrısız yürüme mesafeleri ortalaması 105 metre olarak ölçülmüştür ($p<0.01$). PGE1 tedavi grubundaki 6 olguda ise tedavi sonrası ağrısız yürüme mesafeleri ortalaması 125 metre olarak belirlenmiştir ($p<0.001$).

Ayak bileği- kol indeksleri (Tablo 3)

Pentoksifilin tedavi grubunda 0,59 olan ayak bileği/kol indeksleri ortalaması tedavi sonrası 0,74 şeklinde anlamlı olarak artmıştır ($p<0.01$). PGE1 tedavi grubunda ise tedavi öncesi 0,69 olan indeksler ortalaması, tedavi sonrası yine anlamlı şekilde 0,81 olarak artmıştır ($p<0,01$).

Yan etkiler

Hiç bir olguda ileri derecede bir allerjik reaksiyon olmamıştır. Pentoksifilin kullanan 4 olguda, PGE1 uygulanan 2 olguda belirlenen vücutta ısınma ve beyne doğru yayılan yanma hissi, oluşan geçici kızarıklık sebebiyle tedaviyi kesme mecburiyeti ortaya çıkmamıştır. PGE1 uygulanan olgularda iki hastada kateter konan yerde lokal inflamasyon, endurasyon olmuştur.

Tablo 3. Tedavi uygulamalarının ölçülen sonuçları

PENTOKSİFİLİN	Ağrısız yürüme mesafe ortalamaları	PROSTAGLANDİN E1
İstirahat ağrısı 105 m. $p< 0.001$	Tedavi öncesi Tedavi sonrası	İstirahat ağrısı 125 m. $p< 0.001$
0.59 0.74 $p< 0.01$	Ayak bileği/kol indeksleri ortalamaları Tedavi öncesi Tedavi sonrası	0.69 0.81 $p< 0.01$

TARTIŞMA

Kronik tıkalıcı arter hastalıkları içinde ilk sırayı atherosklerozis obliterans alır ve büyük oranda alt ekstremiteleri tutar. Hastalık daha çok a.femoralis superficialis'i etkilediğinden, açık olan a.femoralis profunda yoluyla daha distal arterler dolar ve bunun sonucu olarak hem ekstremité uzun süre iskemiden korunur, hem de bypass girişimlerine imkan verir (5). Femoropopliteal bölge tıkalıcı arter hastalıklarının tedavisinde direkt cerrahi uygulamalarдан başka, anjioplasti ve diğer girişimsel radyolojik yöntemlerin olduğu kadar, birçok olguda tıbbi tedavinin de yeri vardır (6).

Periferik damar hastalıklarının tedavisinde, kanda ve elemanlarında oluşan fizyopatolojik değişiklikler ve bunları düzeltmeye yönelik ilaçlar üzerinde çalışılmaktadır. Periferik arter hastalıklarında hematokrit ve fibrinojen artımına bağlı olarak ve yine ekstremitenin sarkılması, vazodilatasyon, çoğalan kapiller permeabilitenin neticesi hemokonsantrasyonun arttığı, bunun da kan viskositesini artttığı, yine bu hastalıklarda eritrosit fleksibilitesinde de bir azalma olduğu belirtilmiştir. Artan viskozite ve azalan eritrosit fleksibilitesi dokunun beslenmesini olumsuz etkiler. Belli basınç ve akım altında deform olarak kapillerlerden geçebilen eritrosit ve lökositler iskeletik durumda oluşan düşük perfüzyon basıncı altında zor deform olacaklarından kapillerlerden geçemezler, iskemi daha çok artar. Ayrıca eritrositlerin akılcılığındaki bu azalma kan viskozitesinin yükselmesinde de etkili olur (1,7,8,9).

Periferik tıkalıcı arter hastalıkları içinde çoğunluğu alan atherosklerozis obliterans'ta fibrinolitik aktivite azalmış, fibrinojen ve von Willebrand faktör (vWF) çoğalmıştır. Trombositlerin yaşam süresi kısalmış, kanda trombosit sayısı azalmasına karşın agregasyonu, adhezyonları ve tikanıklığı artıracak olan mediatörleri saliverme özellikleri artmıştır (10). Bu hastalıklarda lökosit

sayısı ve onların endotel hasarına sebep olan ve trombositleri aktive ederek iskemiyi artıran ürünleri durumundaki proteolitik enzimler, lökotrienler de çoğalmıştır (1).

Tüm bu olayları düzeltme amacıyla yönelik olan çeşitli ilaçlarla periferik damar hastalıkları tedavi edilmeye çalışılmaktadır. Bu ilaçlardan ikisi de bu çalışmanın konusu olan pentoksifilin ve prostaglandin E1'dir.

Bir ksantin türevi olan pentoksifilin, eritrosit ve lökosit deformabilitesini artırır, kanviskositesini ve plazma fibrinojen kontrasyonunu azaltır, trombosit agregasyonunu inhibe eder ve periferik direnci düşürür. Eritrositlerin deformabilitesi büyük oranda hücre membranının elastikiyetine bağlıdır, membran elastikiyetini artıran önemli faktör de, hücre içi yüksek ATP düzeyidir ve pentoksifilin de ATP düzeyini artırır (11,12,13). Pentoksifilin ; viskozite, hücre deformabilitesi, agregasyon ve fibrinolitik aktiviteye olan bu olumlu etkileriyle mikrosirkülasyon ve makrosirkülasyonu düzenleyeceğinden periferik damar hastalıklarında kullanılır. Pentoksifilinin dolaşım bozukluğuna bağlı oluşan venöz ülserleri %64-86 oranlarında iyileştirdiği ortaya konmuştur (14). Buradan yola çıkılarak diabete bağlı ekstremité ülserleri, nöropati, nefropati, retinopati ve anjinada kullanılabileceği düşünülmüş, diabetli hastalarda ülser iyileşmesinde, parestezide ve cilt ısısında anlamlı düzelmeler belirlenmiştir (15). Yapılan karşılaştırmalı çalışmalarla, periferik tıkalıcı arter hastalıklarında 67 yaş üzeri kişileri yaş olgularda bile hem klinik semptomlarla hem objektif kriterlerle pentoksifilinin faydalari gösterilmiştir (16, 17). Claudication intermitent'li hastalarda ağrıyı ve krampları ortadan kaldıran pentoksifilin tedavisi, cerrahi riski ve güçlüğü olmadıgından, tedavinin çoğu evde yapılabildiğiinden ve ucuz da olduğundan anlamlı bulunmuştur (18).

Çeşitli tip alanlarında kullanımı olan araşidonik asit metaboliti prostaglandinler

periferik tıkalıcı arter hastalıklarının tedavisinde ilk olarak 1973 yılında Carlsen ve Eriksson tarafından kullanılmıştır (19). Vazodilatasyon, trombosit aggregasyonu inhibisyonu ve nötrofil aktivasyonu inhibisyonu yapan PGE1, ileri evre periferik damar hastalıklarının tedavisinde uygulama alanı bulmuştur (20,21). Hastanın pelvik dolaşımında bozukluk yoksa, artere graft konmuşsa, kasıkta anevrizma ya da inflamasyon mevcut değilse PGE1'in intraarterial verilmesi düşünülür. Çünkü i.v. verildiğinde akciğerlerden ilk geçiş sırasında büyük oranda metabolize olurlar (22). İstirahat ağrısı veya nekroz olan ileri evre periferik arter hastalıklarında cerrahi tedavi şansı kalmadığında tıbbi tedavi yöntemleri içinde PGE1'de vardır ve hastanın tedavi sonunda klinik olarak bir önceki evreye dönmesi başarı kabul edilmektedir. Yapılan çalışmalarda, hastaların şikayetlerinin geçtiği, ağrı kesici ihtiyacının azaldığı ve amputasyon oranında düşme olduğu görülmüştür (23,24). Ayrıca evre II b olan claudication'lu hastalarda da kullanılmış, hastalarda eritrosit aggregasyonu ve viskoziteyi azaltarak ya da bazı çalışmalarda kandaki bu özelliklerde bir değişiklik olmaksızın ağrısız yürüme mesafesini artırmıştır (25,26).

Bu çalışmada her iki gruptaki tüm hastaların istirahat ağrısının kaybolduğu anlaşılmıştır. Ağrısız yürüme mesafeleri ortalamaları açısından karşılaştırıldığında, PGE1 tedavi grubunun, tedavi sonrası ağrısız yürüme uzaklığının, pentoksifilin gruba göre çok önemli olmayan bir üstünlüğü görülmüştür. Öte yandan tedavi sonrası ağrısız yürüme mesafesinin 200 metreye kadar çıktıığı çalışmalar da vardır (26). Evre IV olan hastalar karşılaştırıldığında iki tedavi yöntemi arasında anlamlı bir fark yoktur. İki grupta da bazen minör cerrahi girişimler gerekse bile tüm ülserler iyileşmiştir. Tedavinin başarısını değerlendirmede önemli kriterlerden biri olan ağrı kesi-

ci kullanımı açısından da gruplar arasında belirgin farklılık yoktur. Vasoscaning ile değerlendirilen ve normalde 1 veya üzerinde olması gereken ayak bileği/ kol indeksleri tedavi sonrası olgularda bu değerlere çıkmamışsa da, her iki tedavi grubunda da anlamlı olarak artmış, ama iki grup arasında üstünlüğü gösteren bir fark olmamıştır.

Sonuç olarak, çok sayıda olgu içermeyen bu çalışmada ; 3 haftalık tedavi uygulamaları karşılaştırılmış, PGE1 tedavisinin bazı küçük üstünlükleri olduğu anlaşılmıştır. Fakat bu küçük üstünlükler, periferik damar tikanlığı olan benzer olguların tedavisinde PGE1'in tercih edilmesini söylemek için yeterli olmaz. Çünkü pentoksifilin tedavisi PGE1'den 20 kat daha ucuzdur ve tedavi sonuçları PGE1 uygulamalarında alınan sonuçlara çok benzer şekilde başarılıdır.

KAYNAKLAR

1. Dormandy JA, Stock G : Critical Leg Ischemia. Its pathophysiology and management Springer-Verlag Berlin Heidelberg, 1990.
2. Reichle FA, Rankin KP, Tyson RR, Finestone AJ, Shuman C: Long term results of 474 arterial reconstructions for severely ischemic limbs: ax. Fourteen year follow-up Surgery 85:93-99, 1979
3. Brewster DC, La Salle AJ, Darling RC: Comparison of above-knee and below-knee anastomosis in femoropopliteal bypass grafts. Arc Surg 116:1013-1018, 1981.
4. Barry R, Satiani B, Mohan B, Smead WL, Vaccaro PS: Prognostic indicators in femoropopliteal and distal bypass grafts. Surg Gynecol Obstet 161:129-132, 1985.
5. Zanke BW, Hach W, Özgen Y, Saverwein G: Treatment of peripheral arterial occlusive disease in stage II b with intermittent short-term infusion of prostaglandin E1. Vasa Suppl 17:36-38, 1987.
6. Moore WS: Therapeutic options for femoropopliteal occlusive disease. Circulation Suppl 83:91-93, 1991.
7. Störmer B, Horsch R, Kleinschmidt F, Loose D, Broester H, Kremer K: Blood viscosity in patients with peripheral vascular diseases in area of low shear rates. J Cardiovasc Surg 15: 577-580, 1974.

8. Ehrly AM, Köhler HJ: Altered deformability of erythrocytes from patients with chronic occlusive arterial disease. *Vasa* 5: 319-322, 1976.
9. Raid HL, Dormandy JA, Eames AJ, Lock PJ, Donandy TL: Impaired red cell deformability in peripheral vascular disease. *Lancet* i: 665-667, 1976.
10. Ulutin ON, Yardımcı T: Observations on the alteration of hemostatic mechanism in atherosclerosis and its pathogenic relation to the disease. In: Ulutin ON, Vinazzer H (ed) *Thrombosis and Hemorrhagic Disease*. 1986 pp. 1-4
11. Lusov VA, Belousov JUB, Sidelmann AA, Savenkov MP, Cholodova OE, Dudaev VA: The treatment of peripheral atherosclerosis with pentoxifylline. *Pharmatherapeutica* 2 Suppl 1: 123-128, 1978.
12. Poggesi L, Scarti L, Boddi M, Masotti G, Serneri GG: pentoxifylline treatment in patients with occlusive peripheral arterial disease : Circulatory changes and effects on prostaglandin synthesis. *Angiology* 36: 628-637, 1985.
13. Ward A, Clissold SP: Pentoxifylline : a review of its pharmacodynamic and pharmacokinetic properties, and its therapeutic efficacy. *Drugs* 34: 50-97, 1987.
14. Colgon M, Dormandy JA, Jones PW, Schraibman IG, Shanik DG, Young RAL: Oxpentifylline treatment of venous ulcers of the leg. *Br Med. J* 300: 972-974, 1990.
15. Schubotz R: Double-blind trial of pentoxifylline in diabetes with peripheral vascular disorders. *Pharmatherapeutica* 1: 172-179, 1976.
16. Crowder JE, Cohn JB, Savitsky JP, Morgan DL, Slywka J, Cobert B: Efficacy and safety of pentoxifylline in geriatric patients with intermittent claudication. *Angiology* 40: 795-802, 1989.
17. Johnson WC, Sentissi JM, Baldwin D, Harmittion J, Dion J: Treatment of claudication with pentoxifylline : are benefits related to improvement in viscosity? *J Vasc Surg* 38: 651-656, 1987.
18. Reich T, Gillings D: Effects of pentoxifylline on severe intermittent claudication. *Angiology* 38: 651-656, 1987.
19. Carlson LA, Eriksson I: Femoral artery infusion of prostaglandin E1 in severe peripheral vascular disease. *Lancet* i: 155-157, 1973.
20. Pardy BJ, Lewis HD, Eastcott HHG: Preliminary experience with prostaglandins E1 and I2 in peripheral vascular disease. *Surgery* 88: 826-830, 1980.
21. Sakaguchi S: Prostaglandin E1 intra-arterial infusion therapy in patients with ischemic ulcer of the extremities. *Int. Angiology Supp* 3: 39-42, 1984.
22. Olsson AG, Carlson LA: Clinical, hemodynamic and metabolic effects of intraarterial infusions of prostaglandin E1 in patients with peripheral vascular disease. *Adv. Prostaglandin and Tromboxane Res.* 1: 429-432, 1976.
23. Trübstein G, Diehm C, Gruss JD, Horsch S: Prostaglandin E1 in chronic arterial disease -a multi-center study. *Vasa Suppl* 17: 39-43, 1987.
24. Bruch HP, Hörl M, Schindler G: PGE1 in arterial occlusive disease stage III and IV. *Vasa Suppl* 17: 26-31, 1987.
25. Blume J, Kiesewetter H, Rühlmann U: Clinical and haemorheological efficacy of i.a. PGE1 infusions in intermittent claudication. *Vasa Suppl* 17: 32-35, 1987.
26. Rudofsky G, Altenhaff B, Meyer P, Lohmann A: Intra arterial perfusion with prostaglandin E1 in patients with intermittent claudication. *Vasa Suppl* 17: 47-51, 1987.

YAZIŞMA ADRESİ

Dr.Hakan UNCU
Büklüm sk. 58/2
Kavaklıdere 06700
Ankara